# SCHEINGESTALT

30 maart 1973

Goedenavond, vrienden.

Allereerst wil ik u erop wijzen dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn. Het onderwerp voor deze avond kunt u zelf kiezen. Ik wijs u er verder op dat de volgende vrijdag vraag-avond is. Welk onderwerp prefereert u?

## SCHEINGESTALT

Het woord Scheingestalt zegt zelfs reeds waar het over gaat: een gestalte die er niet werkelijk is, een gestalte die schijnt iets te zijn. Het is een term die oorspronkelijk stamt uit de Duitse psychologie. In de magie en ook in bepaalde esoterische leringen heeft het woord ook nog andere betekenis. De Scheingestalt is niet alleen maar een schijnvorm die bijvoorbeeld door sociale druk of iets dergelijks kan ontstaan. Zij is daarnaast ook een persoonlijkheid die kan worden opgebouwd. Ik zou u voornamelijk over dit laatste aspect heden willen informeren.

Wanneer een mens leeft, bezit hij een mate van energie die verdeeld kan worden in zuiver stoffelijke vitaliteit, daarnaast de minder stoffelijke en voornamelijk stimulerende energie van het levenslichaam, daarboven ook nog de projecterende energie van de geestelijke voertuigen. Wanneer wij nu werken met de menselijke gedachte, dan hebben wij te maken met een stimulans die in de eerste plaats voortkomt vanuit de stoffelijke vitaliteit. Daarnaast blijkt de gedachte ook het levenslichaam te beïnvloeden, daar de samenstelling en de onderlinge sterkte van de krachtlijnen daarin door de gedachte beïnvloed kan worden. Ten laatste blijkt ook dat geestelijke voertuigen eveneens door gedachten gestimuleerd kunnen worden.

Het gevolg is dat er een uitstraling ontstaat, welke in de materie kenbaar is - denk aan telepathie - terwijl zij daarnaast ook werkzaam is op geestelijk terrein. Alle tussengebieden zullen door de werkingen, uitgaande van een gedachte, eveneens worden beroerd. Wanneer ik intens denk, zal ik, bewust of onbewust, vormgeven aan die gedachte in een fijnstoffelijke wereld die men wel eens de astrale sfeer noemt. Wanneer die gestalte daarin slechts kort bestaat, heeft zij een vorm die lijkt op wat rook, snel met een gebaar van een hand gemodelleerd. Zij verdwijnt bijna onmiddellijk weer. Blijft een mens echter steeds weer met enige kracht dezelfde gedachte projecteren, dan krijgt de vorm enige substantie, enige vastheid. Deze vastheid zal toenemen, naarmate men bewuster en intenser het geheel van de gedachte ziet en visualiseert. Omvat de gedachte zelf een beeld en kent men daaraan eigenschappen toe, dan zal men eveneens de reactiemogelijkheid van een dergelijk astraal beeld bepalen.

Deze schijngestalte is iets wat bijvoorbeeld in bepaalde Tibetaanse scholingen een grote rol speelde. In een van de inwijdingsmethoden ontvangt de zoeker naar waarheid bijvoorbeeld de volgende opdracht: Vorm u zelf een beeld van een helper. Vorm dit voortdurend intenser, zodat u deze helper ziet en hij uw bevelen gehoorzaamt. Ga hiermee voort tot hij materialiseert, dus stoffelijk in verschijning kan treden. Bent u zover dat deze vorm geheel stoffelijk kenbaar wordt voor uzelf, zowel als voor anderen, zo dient gij deze gestalte weer te ontbinden door uw wil en gedachten. Het klinkt mogelijk als een wat vreemd spel, maar het gaat bij deze proef natuurlijk om het leren beheersen van de gedachtewereld. Nuttig is dit zeker, omdat elke mens op zijn wijze bijdraagt aan de vorming en kracht van bepaalde astrale beelden en bovendien deze soms zelf schept.

Stel u voor dat u gelooft aan een bepaalde god. Een toornige god bijvoorbeeld, waar vele mensen van schijnen te houden. U zult dan, met die andere mensen die daarin geloven, een nauw omschreven beeld in de astrale wereld projecteren. Wanneer dan eenieder over die God denkt als een kaal mannetje met een stralenkrans en een grote witte baard, dan is er in de astrale

sfeer inderdaad zo een mannetje te vinden. Dat is een beeld dat astraal zichtbaar is. Indien de mensen nu zeer intens zich met dit beeld bezighouden en daarbij die God bepaalde eigenschappen toekennen, stellende dat die God zich zal openbaren, kan er een ogenblik ontstaan waarop een van de groep dan wel allen gezamenlijk dit beeld inderdaad zien. Nu wil ik niet beweren dat dit dan God zou zijn. In tegendeel: het is een schijngestalte, opgebouwd door gedachtenuitstralingen, geloof, emoties. Maar voor die mensen is dit God. En omdat zij hem als zodanig aanvaarden, is de macht die deze gestalte over die mensen heeft, inderdaad bijna goddelijk.

Want wij moeten bij dit alles één ding niet over het hoofd zien: Een gedachtenvorm op zich bezit weinig of geen kracht en heeft dus ook weinig of geen werking. Maar naarmate een gedachtebeeld astraal concreter en meer gedetailleerd is, er meer eigenschappen aan worden toegeschreven, neemt de kracht in het beeld toe en zal dit langzaamaan een eigen leven kunnen gaan leiden. Wanneer er heel veel mensen zijn die tezamen een dergelijke astrale gestalte opbouwen, dan heeft geen van hen de mogelijkheid de kracht van de astrale schijnfiguur door eigen denken, wilskracht of op andere wijze te doen verdwijnen. De eenling kan in dergelijke gevallen alleen nog maar stellen dat hij aan dit beeld en zijn werkingen geen deel meer wil hebben. Wanneer hij het beeld uit zichzelf weet te bannen, is de band inderdaad verbroken en hebben de krachten in de astrale figuur vastgelegd, geen invloed meer op hem. Maar zolang deze mens zelfs maar zo nu en dan aan deze voorstelling blijft denken, zal het geheel van de krachten en eigenschappen die in het beeld gelegd zijn, medebepalend zijn voor alles wat deze mens in eigen wereld zelf ondergaat.

Dit is een van de meest opvallende facetten van de Scheingestalt. Maar wij kennen meer vormen van dergelijke beelden die voor ons interessant kunnen zijn, vooral omdat zij vaak het gevolg zijn van een zekere psychische instelling. Vele naties hebben een eigen Scheingestalt. Nederland heeft lange tijd voor zich een beeld van de Nederlandse maagd gemaakt dat wel degelijk astraal leefde. Dit was dan ook, gezien de instelling van de gemiddelde Nederlander, een zeer logische figuur, al wil ik hiermee nu niet beweren dat er een maagd met vlag en leeuw door de astrale wereld doolde. Er was toch wel inderdaad een, zij het wat minder gevormde, bron van astrale drang waarin gevoelens van maagdelijkheid, verhevenheid, reinheid en dergelijke bestonden. Overigens geloof ik niet dat een astraal beeld van deze natie nog in een dergelijke vorm kan bestaan op het ogenblik. De mensen zijn anders gaan leven en denken waardoor een dergelijk symbool in de astrale sfeer langzaamaan wordt afgebroken, ontleed wordt door de krachten waaruit het eens voort kwam, maar die nu andere, vaak zelfs tegengestelde, denkbeelden projecteren.

Ook andere naties hebben voorstellingen die hun natie weer zouden moeten geven, terwijl zij aan hun nationale gemeenschap zo goed als aan dit beeld eigenschappen toeschrijven die de eenling zelden reëel bezit. U kunt nu stellen dat dit alleen maar voorstellingen zijn die maar weinig te betekenen hebben. Maar dan vergeet u dat sommige van deze beelden in de mensen van een natie een grote rol kunnen spelen. Denk nu bijvoorbeeld eens aan Uncle Sam. Dit is niet alleen maar een aardige voorstelling op aarde, want dit beeld wordt door zoveel mensen op aarde vereenzelvigd met een bepaalde natie dat de eigenschappen die men aan oom Sam toekent, als het ware voortdurend invloed kunnen uitoefenen op het volk dat hierdoor wordt gesymboliseerd. Voor figuren als John Bull geldt hetzelfde, ofschoon de kans bestaat dat hij wordt omgevormd, tot een John Bullenbijter in EEG-verband. Dergelijke dingen, gestalten dus die door een nationaal gevoel de voorgrond van het denken innemen of vanuit bepaalde religieuze groepen worden voortgebracht, hebben een eigen leven in de astrale sfeer, hebben invloed van daaruit op de mensen, zolang men zich het wezen en de inhoud van dergelijke beelden niet voor ogen stelt. Want al deze schillen, deze kunstmatig opgebouwde figuren, zijn wel degelijk te beheersen, maar een algehele beheersing van een dergelijk beeld en de daarin gelegde krachten vergt een alomvattend begrip ten aanzien van alle factoren waaruit deze beelden eens ontstaan zijn. Het is juist hier dat men gemeenlijk zal falen.

In de astrale wereld treffen wij vele dergelijke figuren aan. Sommigen daarvan worden ook inderdaad wel eens bezield. Ik denk hierbij aan een algemeen gangbare voorstelling van Jezus. Hoge krachten als Jezus en zijn moeder manifesteren zich wel degelijk vaak ook op uw wereld. Het vreemde hierbij is wel dat zij zich niet manifesteren, zoals zij eens op aarde geleefd hebben. De beelden die door de mensen astraal zijn opgebouwd, hebben een wat Byzantijns karakter. Zij zijn vaak zeer kunstzinnig, maar passen zeker niet bij wat eens de werkelijkheid was. Toch is het denkbaar en mogelijk dat een kracht die geëerd en aanvaard wordt door de mensen die een beeld opbouwen, zich tijdelijk ook met de werkelijke persoonlijkheid middels dit beeld zal uiten.

Misschien is dit wel het meest verwarrend element in dit alles. Zolang wij kunnen zeggen dat een schil opgebouwd is uit fijne materie en langzaam en zeker met energie is gevoed door vele generaties, is het mogelijk daarvan afstand te nemen. Dan zegt men: dit is uiteindelijk iets wat wij zelf gemaakt hebben. Maar dan blijkt opeens dat in dergelijke beelden wel degelijke harmonieën tot stand kunnen komen met entiteiten die in zeer hoge sferen zelfs leven. Zoals blijkt dat deze bezielde, echt levende entiteiten, zich middels deze beelden door anderen in een astrale sfeer opgebouwd, kunnen uiten. Laat u echter niet al te veel verwarren. Ofschoon dergelijke entiteiten de bestaande astrale vormen wel vaak gebruiken om zo een zo goed mogelijk contact te krijgen met degenen die hen vereren, zijn zij door dit aanvaarden van een vorm die niet werkelijk de hunne is, tevens in hun mogelijkheden, krachten en uitingen beperkt. Want je kunt niet, zelfs wanneer je je vanuit de allerhoogste sferen in een dergelijke Scheingestalt wilt manifesteren, de eigenschappen die daarin zijn vastgelegd, tenietdoen zonder ook de vorm geheel te doen vervallen. Wanneer dus Jezus door de mensen wordt voorgesteld als iemand die in rabbinale gelijkenissen alleen maar vrome waarheden spreekt, zo kun je als geest daar niet intreden, je openbaren en in de plaats van dergelijke wijsheden directe kracht en daden stellen. Dergelijke zaken zijn onmogelijk. Wanneer je een astrale vorm die door anderen geschapen is, tijdelijk als voertuig wilt gebruiken, zullen de uitingen die mogelijk zijn, gebonden blijken aan de verwachtingen en beperkingen die de mensen in een dergelijk beeld hebben gelegd.

Ik hoop dat het u hiermede duidelijk is geworden dat het begrip Scheingestalt wel wat verder grijpt dan de eenvoudige psychologisch uitleg ervoor. Ik hoop eveneens u duidelijk te hebben gemaakt dat een Scheingestalt altijd menselijk van origine is. Een entiteit in een hogere wereld kan in de astrale sfeer wel degelijk voor zich een soort kleed vervaardigen. Hij kan zich materialiseren zelfs met gebruikmaking van de energieën en mogelijkheden die in de astrale sfeer en soms ook in enkele delen van de menselijke uitstraling gelegen zijn. Maar wat dan ontstaat is werkelijkheid. Dan is het een uitbeelding van althans een deel van een werkelijke persoonlijkheid. Bij het optreden van een Scheingestalt is dit niet het geval.

Ook zal u naar ik hoop duidelijk geworden zijn dat schijngestalten niet alleen in verband hoeven te staan met menselijke denkbeelden omtrent mensen die zijn overgegaan, grote helden, fabelfiguren, abstracte begrippen, omkleed met een menselijke voorstelling. Ook voor en rond mensen zal een dergelijke astrale figuur met eigenschappen en macht kunnen ontstaan. Om een voorbeeld te geven: de Führer - zoals hij werd genoemd – was in de gedachten van vele mensen een soort alwetende held. Maar met dergelijke gedachten bouw je een beeld op in de astrale wereld. Het is natuurlijk wat vreemd, gezien de lichamelijke constitutie van Hitler, zich deze als een soort Wagneriaanse held voor ogen te stellen. Maar een heel volk kende juist dit beeld. Een heel volk kende hem eigenschappen toe. Deze eigenschappen respondeerden vaak op aanroepingen, op wensen en gevoelens van de mensen die mede dit beeld zich hadden geschapen.

Ook Napoleon heeft een Scheingestalt gehad. Hij was een man die de verbeelding van de mensen wist te vatten. Het beeld dat de mensen zich van hem maakten - een beeld dat overigens met de werkelijkheid geheel niet strookte - was voldoende om een figuur te creëren die zelfs vandaag aan de dag blijft prevaleren boven de werkelijkheid. Men ziet Napoleon als een kleine heerser die wanhopig vecht om de grootheid van zijn land te bevestigen en vreemde naties te onderwerpen. Daarbij vergeet men dat hij dit ook met vrouwen, zelfs met zijn zusters deed, en

wel op een wijze die men bepaald niet eerbaar kan noemen. Men ziet in hem een man die voortdurend een held was, zelfs wanneer hij daarnaast mogelijk een parvenu was. Maar een gewone mens die door zijn wanhoop steeds weer werd gedrongen om te strijden, om meer te doen dan hij in feite kon volbrengen, ziet men in hem niet. Ook hier domineert de Scheingestalt de werkelijke persoonlijkheid, zowel in werken als in een voorstelling die anderen zich van de figuur maken. En dit zien wij zo vaak.

Een Churchill wordt op een gegeven ogenblik een nationale figuur. Hij wordt niet alleen een soort legende, maar zelfs een soort krachtreservoir voor anderen. Een voorstelling van de mensen maakt ook Churchill tot iemand die hij in wezen zelf niet geheel is. De verwachtingen van de mensen projecteren zich zo sterk op een persoon die in het brandpunt van hun denken staat dat deze wel gedwongen wordt de dominerende rol vol te houden, zelfs op ogenblikken dat hij dit normaal menselijk niet zo kunnen.

Er zijn vele dergelijke voorbeelden te geven. Het eenvoudigste is het volgende: Een bekend chirurg is bekend om de fabelachtige operaties die hij steeds weer volbrengt. Toch is deze man qua vaardigheid niet zonder fouten. Er zijn anderen die heel wat beter zijn dan hij, maar ook veel voorzichtiger. Deze man slaagt steeds weer. Hij is in de ogen van velen een soort wonderdoener, iemand die je eerder verwacht aan te treffen in een tv-serie dan in de werkelijkheid. Vraag je je af waarom dit zo is, dan blijkt dat deze man een grote reputatie heeft die in het begin mogelijk niet zeer verdiend was. Vele mensen stellen zich hem voor als de enige redder in de nood. Het is dit vertrouwen, dit beeld dat anderen zich van hem maken wat hem in vele gevallen als het ware overneemt, zijn eigen zwakheden en tekorten uitwist en hem tijdelijk een inzicht en gevoeligheid geeft die hij in feite niet bezit.

Zo sterk kan een dergelijke invloed het eigen vermogen van een mens dus beïnvloeden. De mens die mogelijk wel wil spreken over Scheingestalt als een verschijnsel in de psychologie of in de astrale wereld, maar dit begrip toch van zich en zijn eigen wereldje weg wil wijzen, vergeet dat overal waar gedachten zijn, vormen ontstaan. Overal waar intense gedachten bestaan, ontstaan ook vastere astrale vormen die verbonden blijven met de mensen die hen in stand houden. Wanneer ik nu zeg dat er schijngestalten zijn die oorlog met elkaar voeren, zowel in invloed als direct in de astrale sfeer, zal menigeen dit onmogelijk, vreemd, onbestaanbaar achten; toch is dit een feit. Er zijn bijvoorbeeld vele gekleurde volkeren die zich sterk onderdrukt voelen door de blanken. Deze mensen bouwen zich een beeld op van wat zij zouden willen, zouden moeten zijn. Hun gedachte van haat wordt steeds weer uitgedrukt in gedachten die gaan over het overbluffen, het als minderwaardig terugwijzen van de blanken.

Het resultaat is een astrale figuur die deze tendens als hoofdeigenschap in zich draagt en zich dus tegen alles zal wenden wat in vorm of eigenschap de blanke zou kunnen symboliseren. Ontstaat in een mens een stemming die met de hoofdtendens in deze astrale vorm harmonisch is, dan zal deze zijn krachten ook in die mensen ontladen en hen soms zelfs geheel gaan domineren. Dit laatste is volgens mij ook de verklaring voor die plotselinge spontane reacties van kleurlingengroepen op een bepaald gebeuren waarbij zij zelf mogelijk de onredelijkheid van die reactie wel beseffen, maar zich daaraan niet schijnen te kunnen onttrekken. Zij beschikken dan ook vaak over gevoeligheden en krachten die hun normen ver te boven gaan. Dit alles komt uit deze gezamenlijk opgebouwde gestalte en de krachten komen uit het reservoir van wezenlijke emoties en denkbeelden die men daar langere tijd steeds weer in heeft geprojecteerd.

Omgekeerd zien wij bij de blanken eveneens reactie op kleurlingen die onlogisch en onbegrijpelijk zijn. Zij doen dan in feite doelloze en nutteloze dingen om zoiets te bereiken wat zij zelfs niet eens begeren. Ga je na wat de achtergrond van een dergelijk opeens optredend onredelijk gedrag is, zo blijkt dat zij op die ogenblikken meegesleept worden en ondanks zichzelf als in een roes meegesleept worden. Zoeken wij naar de oorzaak van die roes, zo blijkt op de achtergrond een denkbeeld omtrent de belangrijkheid van een blanke, zijn gezag en inhoud een rol te spelen. De noodzaak dit waar te maken en zoals het ware alle tradities en bijgelovigheden omtrent blanke superioriteit en gekleurde onbetekenendheid opnieuw vorm te geven komt voort uit een astraal beeld dat hieromtrent door enkele eeuwen heen werd opgebouwd.

De invloed hiervan is zo sterk dat de personen die betrokken worden in een ageren, gebaseerd op dit gevoel, vaak niet meer in staat blijken te zijn hun eigen handelingen en de gevolgen daarvan te overzien. Zij zijn vaak niet eens in staat zich in korte tijd van de roes los te maken, al beseffen zij dat hun handelen en dergelijke onredelijk en verkeerd is. Zij staan dan onder invloed van deze astrale figuur die hen tijdelijk geheel beheerst en als het ware als voertuig kiest om uiting te geven aan de krachten die daarin door de mensen zijn gelegd.

Mag ik aannemen dat dit alles zover voor u aanvaardbaar en duidelijk is? Goed. Want u zult zelf met dergelijke dingen eveneens te maken hebben. Zoals ik reeds vertelde, speelt de Scheingestalt ook in de magie een rol. Stel u voor dat u uw eigen beperkingen kent - naar u meent. Dan zijn er veel dingen die voor u volgens uw eigen besef onmogelijk zijn. Voor anderen acht u deze dingen echter wel mogelijk of desnoods denkt u aan een sterke God of een sterke kracht die dit kan. Maar u kunt dit niet. Nu stelt u zich een figuur voor die dit dan wel kan doen. U mag daarvoor elke voorstelling nemen die u maar verkiest tot een witte reus of Donald Duck toe. Het belangrijke is dat u aan deze figuur een kunde, macht en kracht toeschrijft die uzelf niet bezit. Wanneer u dit lang genoeg doet en u daarbij ook voortdurend weer beroept op die kracht, zal er een ogenblik komen dat deze kracht astraal inderdaad gestalte krijgt en voor u bestaat.

Dan zult u bij bepaalde zaken nog steeds zeggen: Dit kan ik niet. Maar u zult zich dan beroepen op deze kracht, deze figuur die u in wezen zelf geschapen hebt. U neemt aan dat deze kracht actief wordt voor u, en daarmee vergeet u uw eigen begrenzingen. Dat wil niet zeggen dat het beeld dat u zich van deze kracht hebt gemaakt, volledig waar kan worden gemaakt. Het vermogen daarvan is immers afhankelijk van de energie die u zelf daarin hebt verzameld. Maar u zult toch ontdekken dat uw prestaties heel wat beter zijn dat uw mogelijkheden heel wat verder gaan, dan u zelf voor mogelijk had gehouden. Dat is in de magie trouwens wel een typerende wijze van werken. Je bouwt een beeld op, geeft dit een functie en wanneer je je eigen krachten in die functie in kunt leggen, onverschillig hoe, wordt een groot deel van het gestelde daardoor waargemaakt. Ik weet wel dat het zenden van bijvoorbeeld dodende geesten, zoals dit bij bepaalde vormen van magisch werken wel voorkomt, door de meeste mensen wordt beschouwd als een vermomming voor werken met vergif. En blijkt deze stelling niet houdbaar te zijn, dan spreekt men over suggestie. Dat er ook nog wel iets echts een rol zou kunnen spelen, realiseert men zich niet of wil men niet beseffen; toch is dit waar. Want iemand die zich een beeld opbouwt van een kracht die doden kan, heeft als het ware een deel van zichzelf astraal gekristalliseerd. Dat is een werkelijk wezen, met een werkelijke kracht, in het bezit van werkelijke mogelijkheden, en te drijven door een bepaalde daarmede harmonische intentie. En wanneer deze kracht geactiveerd wordt, zal zij geneigd zijn al de in haar berustende krachten te gebruiken om het gestelde doel te bereiken. Zodat er wel degelijk in dergelijke gevallen sprake is van het zenden van een soort demon, al is deze dan niet bezield.

Verder weten wij dat er mensen zijn die geesten oproepen. Ik doel hiermee natuurlijk niet op de eenvoudige spiritisten. Ik doel op magiërs die bepaalde demonen bezweren of doden oproepen en hen dwingen zich te vertonen in een min of meer gematerialiseerde vorm. Het blijkt dat hier maar zelden van echte entiteiten of demonen sprake is. De wezens die men zo oproept, bestaan vaak niet eens. Maar deze mensen geloven hieraan. Met hun formules, lampjes, toverwoorden en ratels, hun reukwerken enz. enz. hebben zij dit beeld van hun eigen denken echter zoveel krachten toegevoegd, zoveel mogelijkheden gegeven, het voor zich zo echt gemaakt dat deze wezens tijdelijk of meer, blijvend astraal bestaan. Dat deze gestalten zich manifesteren, ook voor anderen kenbaar, is dus in feite te danken aan de kracht die de magiër zelf projecteert. Zo verkrijgt hij zijn verschijning en zo bedriegt hij anderen en soms zelfs zichzelf.

Een klassieke illustratie hiervan is wel het bekende verhaal van de heks van Endor. U kent het verhaal: Op verzoek van David zou zij de geest van Saul opgeroepen hebben. De verschijning kwam inderdaad. Maar waarom schrok deze vrouw dan, toen de werkelijke Saul inderdaad verscheen. Zij schrok, omdat die gestalte niet beantwoordde aan haar denkbeeld en zich aan haar beheersing onttrok.

In de magie kan de werkelijkheid zich wel degelijk manifesteren, maar vele magiërs komen niet verder dan het zichtbaar voor anderen projecteren van hun eigen denkbeelden en voorstellingen die zij, op de een of andere wijze, eerst astraal gestalte hebben gegeven. Hier speelt dus meestal de schijngestalte, de projectie in een astrale wereld, de grootste rol.

Wij moeten begrijpen wat er aan de hand is. Want wanneer je te maken hebt met een dergelijke kracht die dus astraal bestaat, zo is zij afgesteld op een bepaald doel en zal alle kracht die de vorm bezit, alle inhoud, op dit ene doel gericht zijn. Laat ons als voorbeeld die toornige God nog maar nemen. Zolang een mens gelooft dat die god wrekend op kan treden, zal deze kracht inderdaad, desnoods zelfs dodelijk, in kunnen grijpen. Maar vlak naast degene die door deze 'toorn Gods' wordt getroffen, kan iemand gaan die precies hetzelfde heeft gedaan en daarvan geen schade oploopt, omdat hij bij het denkbeeld van een God die in zal grijpen, alleen maar lachend de schouders ophaalt, omdat hij daaraan niet gelooft. En deze wordt niet getroffen. De regel is dan ook: wanneer ik niet harmonisch ben met een astraal beeld of een projectie, kan deze mij ook niet beïnvloeden of beroeren. Op het ogenblik dat ik er echter hoe dan ook, harmonisch mee wordt en al dan niet bewust de inhoud van een astrale schijngestalte aanvaard, zal deze je kunnen beïnvloeden en zelfs kunnen beheersen en dwingen.

Op zich is dit alles nogal eenvoudig. Oude goden bijvoorbeeld zijn in 9 van de 10 gevallen eveneens Scheingestalten die door de mensen zijn opgebouwd. Zij zijn denkbeelden die in een astrale wereld geconcretiseerd werden en voorzien werden van een emotie van mensen die op een dergelijk beeld een beroep doen of de angsten van mensen die het beeld vrezen. Zo zijn die goden lange tijd sterk geworden en konden, zelfs wanneer zij maar de god waren van een kleine stadstaat, vaak werkelijke wonderen doen. Verbaast u daarover nu niet te veel. Want ook in Lourdes gebeuren volgens velen wonderen waarvan de werkelijke verklaring gezocht moet worden in de gemeenschap die de energie geeft waardoor op bepaalde punten een ontlading kan ontstaan. Er zijn dan gevolgen die men niet redelijk kan verklaren. Maar die goden zijn langzaam maar zeker bijna vergeten en niemand geeft hen nog geloof en emotie. Wie bidt er bijvoorbeeld nog tot de Baäls van de Feniciërs?

Deze dingen zijn vergeten. Al wat blijft, is een vage herinnering aan een verleden en enkele beelden die men niet geheel begrijpt. Maar dit betekent ook dat er geen gedachten meer zijn die inhoud geven en vorm, dat er geen emoties meer zijn waardoor inhoud en vermogen aan een dergelijke schil kan worden gegeven. Deze schil verbleekt dan ook. Zij kan haar vorm bijna niet meer behouden. Zij heeft geen feitelijk vermogen tot reageren meer, heeft geen kracht en macht meer. Zolang er nu nog mensen zijn die nog wel eens terugdenken aan de oude Heren van vergeten volkeren, zal althans het beeld astraal nog wel kunnen blijven bestaan. Maar meer dan een vorm zal het niet kunnen zijn. En wanneer de christenen van heden hun beeld van de Christus of heiligen gaan vergeten, dan zullen ook die gestalten verbleken. De werkelijkheid die erachter ligt, blijft natuurlijk bestaan. Maar alles wat de mensen nodig hebben om zich er mee verbonden te voelen, de mogelijkheid door gebed of anderszins de hulp te krijgen van een dergelijke vorm, verbleekt steeds meer. Overigens zou dit volgens mij niet zo kwaad zijn. Want dan zou in de plaats van een christusvorm die de mensen zich wensen wel eens de echte Christus zich kunnen openbaren voor velen. Want maar al te vaak verwerpen mensen de werkelijkheid om zich te beroepen op beelden die zij zelf geschapen hebben. Zo vreemd gaat het soms in de wereld eraan toe.

Mogelijk vraagt u zich na dit alles hoe men dan wel een Scheingestalt op kan bouwen. Maar wanneer ik daarover iets moet zeggen, wil ik toch beginnen met een waarschuwing die mede duidelijk maakt waarom ik minder expliciet zal zijn dan sommigen zouden wensen. Vergeet niet dat een Scheingestalt altijd het geheel opneemt van hetgeen je projecteert, dus niet alleen de delen die je zou willen dat ze worden opgenomen. Met andere woorden: wanneer je een dergelijk beeld bouwt met hoge inzichten en krachten, maar dit doet uit zelfzuchtige overwegingen, zo is die zelfzucht in deze figuur eveneens sterk vertegenwoordigd. En die kwaliteit zal dan ook tegenover u tot uiting komen. Dit moet u dus altijd goed onthouden. Voor de rest is het opbouwen eenvoudig genoeg. Je neemt een willekeurig beeld dat je goed en in details je voor kunt stellen.

Desnoods neem je een foto of een beeld dat iemand heeft gemaakt ter versiering van de stad, en zegt tot jezelf: dit is een werkelijke kracht. Stel dat deze kracht je zal helpen en dienen. Daarna haal je je die voorstelling steeds weer voor ogen, wanneer je mogelijkheden overweegt of hulp en steun verlangt. Je krijgt dan die steun. In het begin is het zwak en zou men het gevoeglijk als suggestie kunnen beschouwen. Maar naarmate je dit vaker doet, wordt de kracht steeds groter en zijn de gevolgen zodanig dat suggestie niet meer als de juiste verklaring aanvaardbaar is. Dit beeld zal dan een aan jezelf gebonden kracht worden die aan jezelf duidelijk kenbaar wordt, maar ook door anderen, bijvoorbeeld helderzienden, kan worden waargenomen en soms zelfs voor eenieder kenbaar kan worden in een gematerialiseerde vorm.

Als het zover is, moet je voorzichtig worden. Vergeet niet dat ook in de astrale wereld, zoals in bijna alle sferen, het bijna onmogelijk is een onderscheid te maken tussen hetgeen je wilt projecteren en hetgeen de werkelijkheid van je projectie is. Een mens die bang is, zal mogelijk in die angst ook haat kennen. Zo iemand zal mogelijk een gestalte op willen bouwen die hem beschermt. Maar deze beschermer zal dan mede geladen zijn met die haat wat de uiting bepaalt tegenover eenieder, zelfs tegenover degene die deze vorm heeft voortgebracht.

Iemand zoekt mogelijk een perfecte dienaar. Maar in die wens verborgen ligt ook een behoefte een gezag. Wie in de astrale wereld een beeld op wil bouwen, zal er zich voor dienen te houden niet heerszuchtig te zijn. Want een schijngestalte die men bouwt, zal deze behoefte immers ook in zich opnemen en al dienende langzaam maar zeker zich meester gaan maken van de mens die zij dient en deze alle vrijheid ontnemen waar dit maar mogelijk is. Het opbouwen van een Scheingestalt in de astrale wereld is niet moeilijk. Het is veel moeilijker een dergelijke gestalte zo te voeden dat zij bruikbaar wordt. Maar het aller moeilijkste is wel voor een mens tijdig te weten, wanneer een dergelijke zelfgeschapen figuur voor zijn schepper gevaarlijk kan worden. Alleen de mens die geleerd heeft bewust zichzelf te richten, zijn gehele wil in te stellen op het negeren van hetgeen hij zelf veroorzaakt heeft, zal langzaam maar zeker een dergelijke gestalte weer kunnen doen verdwijnen en de macht daarvan weg kunnen doen vallen. Alleen onder deze omstandigheden zal men in staat zijn zich te onttrekken aan het verzet tegen ondergang dat ook uw eigen scheppingen zullen vertonen, wanneer u tracht ze teniet te doen. Het scheppen van een dergelijke persoonlijke schijnvorm is dus gevaarlijk spel. Daarom zult u er in vele gevallen beter aan doen u te richten tot meer algemeen erkende beelden die stroken met hetgeen u beoogt, maar die door vele anderen mede gevormd en geladen zijn.

Vergeet daarbij dan niet dat uzelf, wanneer u voor anderen een rol speelt die niet strookt met uw werkelijke persoonlijkheid, u daarmede eveneens een soort alternatieve persoonlijkheid zou kunnen opbouwen, een Scheingestalt, een irreëel wezen dat uw dwingt te beantwoorden aan hetgeen u anderen hebt voorgespiegeld. In de magie is de Scheingestalt erg nuttig, maar zij kan ook werkelijk zeer gevaarlijk zijn.

En daarmee heb ik naar ik meen wel het voornaamste gezegd.
Hebt u aanvullende vragen, commentaren of opmerkingen?

> Vraag: Kan een Scheingestalt je helpen, wanneer je bijvoorbeeld niet op een naam kunt komen of zoiets?

Antwoord: Wanneer u aanneemt dat de gestalt het kan doen. Een Scheingestalt is in wezen een projectie van jezelf waarbij je bepaalde beperkingen, belemmeringen of gebreken die bij jezelf bestaan, maar die niet zonder meer inherent zijn aan je wezen, voor jezelf weg kunt laten vallen. Wanneer u dus stelt dat die Scheingestalt een perfect geheugen heeft, dan kan deze u dus helpen u alles te herinneren, ook datgene wat u zelf normalerwijze zou vergeten.

> Vraag: Is een geval als Lou de Palingboer op hetzelfde vlak te projecteren?

Antwoord: Ik zou eerder zeggen dat Lou zelf een soort Scheingestalt was. Hij was een man met een groot minderwaardigheidscomplex die voorwaarts wordt gedreven door de behoefte erkenning te krijgen en dan door enkele vrouwen ertoe komt zichzelf uit te roepen voor een God die hij zelf weet niet te zijn. Maar ook in dergelijke gevallen zien wij vaak eigenaardige krachten aan het werk die voortkomen uit de volgelingen.

Het zijn dezen die zich een beeld hebben gevormd van machten en krachten die op zouden moeten treden. Maar omdat hun beeld niet duidelijk genoeg en de emoties die erin worden opgenomen, nogal algemeen en ongericht zijn, is de werkingsmogelijkheid van dit beeld nogal beperkt. Dit betekent dat een mens die een bewuste wijze van opbouwen gebruikt, alleen een machtiger Scheingestalt zou kunnen vormen. Is dit u voldoende?

Vraag: Behoort de astrale sfeer bij de aarde? Ik heb begrepen dat zij geen eigen krachten voortbrengt. Of behoort zij tot een geheel ander deel van het heelal? Ik kan mij daar geen duidelijk beeld van maken.

Antwoord: Ik zou het als volgt willen formuleren: De astrale sfeer is een grensgebied tussen niet-stoffelijk en zuiver materieel bestaan. De deeltjesmaterie in de astrale wereld zijn dermate vrij, niet gebonden in zelfs de kleinste delen dat hier geen vormen op zich denkbaar zijn. Daar het geheel echter geneigd is op alle krachten en velden te responderen, terwijl voor de materiedeeltjes praktisch geen bindingen bestaan van enig belang, zullen de materiedeeltjes de neiging hebben zich te rangschikken volgens de lijnen van het veld dat zij ontmoeten. De gedachtenbeelden zijn in wezen vormen van een veld, zodat de gedachte in deze wereld een soort matrix wordt, een moedervorm die naarmate zij zelf sterker als veld bestaat, meer stofdeeltjes kan aantrekken en daardoor ook vaster binden.

Vraag: Wij hebben dus geen astraal voertuig, tenzij wij ons dit voorstellen?

Antwoord: U hebt een astraal voertuig omdat u vaak aan uzelf denkt. U denkt aan uzelf, u hebt een bepaalde voorstelling van uzelf. Deze krijgt vorm en wordt uw astraal voertuig. Wat betekent dat uw astraal voertuig zelden geheel zal beantwoorden aan het beeld dat anderen op uw wereld van u hebben. De meeste mensen zien er astraal iets beter uit. Dat mag u wel van mij aannemen.

Vraag: En als je dan een minderwaardigheidscomplex hebt?

Antwoord: Theoretisch zou het astraal dit moeten weergeven. Maar de meeste mensen die een werkelijk minderwaardigheidscomplex hebben, praten zichzelf toch wel enige vorm van meerwaardigheid aan die dan ook in de astrale vorm tot uiting komt. De mens is er nu eenmaal niet mee tevreden altijd en overal de mindere te zijn. Wanneer hij zich in de wereld minderwaardig voelt, zo zoekt hij wel iets, al moet hij er een nieuw geloof voor stichten waardoor hij zich toch voor kan houden beter dan anderen, in feite meerwaardig dus, te zijn. Soms maakt zo iemand dat dan nog waar ook. Het is tenminste opvallend dat vele van de grootste staatslieden, politici en priesters vaak mensen zijn die in wezen gedreven worden door een minderwaardigheidsgevoel.

Ook fanatici zijn bijna altijd mensen met een minderwaardigheidscomplex dat zij zo proberen te sublimeren. U begrijpt dit niet geheel? Een fanaticus is iemand die zich een enkel doel stelt om zich daardoor te rechtvaardigen. Hij bindt zich aan een ideaal, een stelling, een geloof, een beweging, omdat dit voor hem de enige wijze lijkt te zijn, zijn eigen waarheid en waardigheid uit te drukken. In wezen ontwikkelt hij zo een meerderwaardigheidscomplex op een enkel gebied dat in feite voortkomt uit een bewust gekozen eenzijdigheid. Want luisteren naar argumenten of zien naar feiten die de eigen stellingen logenstraffen, durft hij niet. Wat dan weer voortkomt uit zijn minderwaardigheidscomplex.

Vraag: Zijn ufo’s schijngestalten?

Antwoord: Neen. Niet in de zin dat er geen werkelijke ufo’s zouden bestaan. Er bestaan inderdaad voertuigen van niet-aardse oorsprong. Wel blijkt dat sommige mensen een behoefte hebben om een ufo te zien en dit omzetten in een soort schijngestalte die dan een sterke suggestie betekent, welke door een groep dan nog weer versterkt en wederkerig opgevoerd kan worden. In het laatste geval zullen er echter geen reële tekenen van de aanwezigheid van een ufo te constateren zijn op de plaats waar men zegt deze waargenomen te hebben. Dit is echter bij bepaalde meldingen die werkelijke ufo’s betreffen, wel degelijk het geval geweest.

Vraag: Zijn dergelijke schijngestalten dan ook fotografeerbaar?

Antwoord: Theoretisch zou dit mogelijk zijn, maar ik geloof niet dat ufo-enthousiasten zijn gekomen tot een dermate gedetailleerd beeld van een ufo met een dergelijke kracht uitgestraald

dat dit werkelijk het geval zou zijn. Een dergelijke materialisatie die fotografeerbaar is, is voor mij ondenkbaar, daar dit dan een algemeen zichtbare materialisatie, bijvoorbeeld in de ruimte zou betekenen, daarom vergt dit veel meer kracht dan een meer beperkte materialisatie in een beperkte kring onder de meest gunstige omstandigheden. En zelfs deze laatsten komen maar zelden voor.

Vraag: Kunt u een voorbeeld geven van een schijngestalte die invloed heeft op een persoon, zoals u bijvoorbeeld vertelde over Churchill.

Antwoord: De mens staat dan in het brandpunt van deze voorstelling waaraan velen bijdragen. Hierdoor zal het gedrag en de veerkracht van de betroffene sterk toenemen. Churchill heeft bijvoorbeeld wel degelijk perioden van wanhoop gekend, vooral tijdens de slag om Engeland. Hij zag toen zelf de toestand wel heel donker in. Maar naar buiten toe kon hij voor iedereen de onverstoorbare blijven, de man die het allemaal wist en het alles waar zou maken. Door dat moest hij wel beantwoorden aan hun voorstelling, kwam hij sneller over zijn eigen wanhoop heen en ontwikkelde hij een energie die gezien zijn leeftijd en voorgeschiedenis, toch bijna ongelofelijk was. Ook zien wij in bepaalde omstandigheden deze man opeens maatregelen nemen die niet stroken met zijn karakter. Er zijn gevallen bekend waarbij hij de generale staf verblufte met maatregelen die hij overlegd nam, zonder dat iemand begreep waarom, terwijl korte tijd daarna de zin van de genomen maatregel opeens duidelijk werd door zich wijzigende omstandigheden.

Men mag ook wel stellen dat juist in deze periode een groot deel van de te avontuurlijke inslag van Churchill wegviel, terwijl ook zijn eigenzinnigheid sterk afnam. Ook zijn gevoel voor gezagsverhoudingen viel onder invloed van deze kracht weg, ofschoon dit in hem wel zeer sterk ontwikkeld was. In de plaats van zijn wat eigenzinnig reageren dat hij voor en na de wereldoorlog meerdere malen demonstreerde, kwam een koel en briljant overleg. Hij wist anderen te overtuigen. Dezen geloofden in hem, ook al haatten velen hem om zijn optreden en zijn misachting van alles wat zij als deel van hun eigen rechten en belangrijkheid beschouwden. Aan dit alles is het te danken dat Engeland veel meer heeft vol kunnen houden en veel meer kon verdragen, dan zonder deze man of een soortgelijk brandpunt, tijdens de oorlog het geval zou zijn geweest.

Vraag: Speelt iets dergelijks ook een rol in de verhouding moeder-kind waar de moeder in het kind een andere persoonlijkheid moet herkennen en het kind de moeder niet wil verdragen?

Antwoord: Dat is ongetwijfeld waar. Het sterke beeld dat de moeder heeft van het kind, zal het kind in de eerste levensjaren domineren. Het kan daarna echter - vergeet dit niet - voor de moeder een gewoontebeeld worden waaraan geen voortdurende waarneming en emotie wordt gespendeerd. Dan wordt de invloed te zwak en breekt het kind door naar eigen zelfbeeld van zichzelf dat dan gemelijk strijdig is met het beeld dat de moeder had opgelegd. Er ontstaat dan een astrale ik-invloed die voor de moeder moeilijk te aanvaarden is en spanningen veroorzaakt die bij een normale relatie, zonder poging tot domineren, niet zouden zijn opgetreden. Voor de moeder ontstaat dan een veel grotere strijd, dan zonder dergelijke voorstellingen en daaruit voortvloeiende astrale beelden het geval zou zijn geweest. Dit geldt voornamelijk daar waar wij te maken hebben met kinderen die meerdere jaren lang getracht hebben zichzelf te vinden, terwijl de moeder de oude gedragingen en eigenschappen zodanig vanzelfsprekend achtte dat zij er niet toe is gekomen dezen met nadruk vanuit zichzelf uit te stralen zonder daarbij het kind in de - gemakkelijker schijnende – wereld van het geboden en verboden te willen vangen.

Vraag: Vertoeft de schijngestalte in de aura van een persoon?

Antwoord: Ik dacht reeds duidelijk te maken dat dit niet het geval kan zijn. Een Scheingestalt is altijd een projectie in de astrale wereld. Wel zal de kracht die vanuit de mens in deze Scheingestalt ligt, alleen af kunnen vloeien naar projecten of personen die daarmede harmonisch zijn. Wanneer je nu een dergelijke vorm over een bepaalde figuur opbouwt, zal deze zich bijna onvermijdelijk geheel op die persoon richten.

In dat geval zal de persoon die dan wel harmonisch is met die kracht, dan wel onderdanig daaraan is, tot uiting komen; ook in de aura zal hiervan wel iets te constateren zijn.

> Vraag: Is het mogelijk een Scheingestalt door woordmagie of meditatie in korte tijd te ontbinden?

Antwoord: Dat ligt aan uw eigen kracht. U zult over het algemeen een gestalte die u zelf hebt opgebouwd, veel gemakkelijker teniet kunnen doen dan een gestalte die door anderen is opgebouwd. Daarvan kent u immers niet het gehele wezen, zodat u de eigenschappen daarvan niet zonder meer kunt opheffen. Wel kun je het bestaan van een dergelijke invloed dermate afwijzen of ontkennen dat u daardoor voor de invloeden onaantastbaar bent geworden. Hierbij kan meditatie een hulpmiddel zijn. Woordmagie heeft gemeenlijk weinig zin.

> Vraag: Vele aanslagen op Hitler zijn mislukt. Zou dit te danken of te wijten zijn aan de schijngestalte die het volk rond hem had gebouwd, een gestalte die kennelijk ook een soort goddelijke onkwetsbaarheid omvatte?

Antwoord: Ik meen niet dat men hem een goddelijke onkwetsbaarheid toekende. Wel bestond een zo grote reeks van legenden omtrent de persoonlijkheid van Hitler dat degenen die een aanslag wilden plegen, hierdoor als het ware gedomineerd werden wat de zakelijkheid en slagvaardigheid natuurlijk niet ten goede kwam. Hierdoor heeft men in dergelijke gevallen fouten gemaakt die men zonder deze legende en de invloed van de Scheingestalt niet gemaakt zou hebben. De invloed van die schijngestalte betekende anderzijds dat Hitler veel gevoeliger was dan andere mensen voor een afwijzing van zijn persoon en voor een dreiging. Dit geldt overigens maar tot het einde van 1942. Daarna zijn deze eigenschappen en gevoeligheden sterk vervallen, mede als gevolg van de lichamelijke en geestelijke conditie van Hitler zelf. Maar voor die tijd werkte gevoeligheid en legende aan beide kanten goed en was de man dus min of meer onaantastbaar. Dat is wel waar.

Vergeet verder niet dat lang niet alle aanslagen die op Hitler gepleegd werden, werkelijke aanslagen waren. Soms waren zij eerder nodig om een haatcampagne te kunnen voeren, zij werden dan door Hitlers eigen mensen gepleegd en gaven hem de mogelijkheid bepaalde vijanden te laten uitroeien. Overigens een tamelijk normale politieke methode in landen met een dictatuur.

> Vragen: Waren de verschijningen die Jeanne d'Arc zag inderdaad bestaande figuren, waren het schijngestalten of ....

Antwoord: Hopelijk neemt u het mij niet kwalijk dat ik hier enkele legenden moet ontluisteren. Jeanne d'Arc was een hysterica, lang niet zo maagdelijk overigens als men later wel heeft beweerd. Zij kwam in haar omgeving in grote emotionele moeilijkheden en probeerde daaraan te ontkomen. Dit impliceerde dus dat zij zich uit haar eigen milieu los moest maken, iets wat in die tijd niet zo erg aanvaardbaar was. De stemmen die het haar zeggen, zijn dus in wezen niets anders dan een projectie van een wensleven dat door de hysterica sterk wordt uitgedrukt en zo voor haar een soort werkelijkheid wordt. Zij ontleent aan die stemmen ook een gevoel van overmacht: wanneer men haar thuis gelooft, zal dit ook elders het geval zijn. Zij weet een landedelman uit de buurt met haar visioenen en dergelijke te overbluffen en maakt van zeer vrouwelijke middelen gebruik om haar zin te krijgen. Dezen komen niet in het verhaal ter sprake. Begrijpelijk overigens, want dan zou men moeten toegeven dat de maagd van Orleans, wel niet gehuwd, maar toch heus ook geen maagd was, en toe moeten geven dat zij vele malen van vrouwelijke middelen gebruik maakte die dermate zinnelijk zijn dat zij bij de strijdvaardige figuur niet schijnen te passen.

Zij boekt dus haar eerste successen voornamelijk door brutaliteit en zelfbedrog. Maar naarmate zij meer gaat geloven in haar zending en vooral ook anderen in die zending gaan geloven, zien wij een ideaalbeeld ontstaan, een beeld dat niet geheel met de feiten strookt, een soort engel die alle menselijke idealen vertegenwoordigt. Zijzelf wordt hierdoor zeer sterk beïnvloed en komt dan tot visioenen van een engel die met getrokken zwaard haar in de strijd voorgaat. Hierdoor heeft zij meer zelfvertrouwen en slaagt er in bijna ongelofelijke prestaties te leveren waardoor alles wat zij doet, en haar roep, door God gezonden te zijn op zijn beurt weer versterkt wordt.

Waarbij wij echter niet mogen vergeten dat vele van haar meest opzienbarende handelingen, zoals het doen kronen van de dauphin, niet door God zijn ingegeven, ook al beweert zij dit, maar door politieke raadgevers worden ingefluisterd die van de grote invloed van dit meisje voor eigen belangen gebruik hebben gemaakt.

Het is zelfs heel waarschijnlijk dat haar dood - of zogenaamde dood, want daarover bestaat verschil van mening - niet alleen door de Engelsen is veroorzaakt. Er waren, ook in haar eigen kamp, heel wat Fransen die haar ook graag zagen verdwijnen, omdat zij hun doel had gediend en nu mogelijk lastig zou worden. Projecties spelen in dit alles dus wel degelijk een rol, maar vooral in het begin zien wij hoe machtig hysterische projecties, veroorzaakt door de behoefte eigen milieu te verlaten in dit geval, kunnen zijn. Dezen kunnen een mens brengen in een situatie waarbij hij zijn eigen wil die hij meent niet als juist te mogen beschouwen, omvormt tot een goddelijk bevel en zo zichzelf ook vermogens en krachten toekent dat hij daardoor zijn uiterste krachten en mogelijkheden gebruikt wat dan weer betekent dat hij in staat is veel van zijn pretenties waar te maken.

> Vraag: Als er nu een invloed is die je regeert en je wilt dit afkappen wat moet je dan doen?

Antwoord: Wanneer een ander u een persoonlijkheidsbeeld opdringt, moet u beseffen dat dit onjuist is, zodat u zich daaraan niet behoeft te storen. Zeg eenvoudig: dat is belachelijk dat is alleen maar een karikatuur. Hierdoor verbreek je de relatie, maar dan moet je wel in eigen leven en bestaan ook niets meer aanvaarden wat op deze projectie gebaseerd is. Dit laatste is voor de meeste mensen nog de grootste moeilijkheid.

Mag ik aannemen dat hiermee de vragen ten einde zijn gekomen? Dan hoop ik, vrienden dat ik u het een en ander heb kunnen bijbrengen, ook al heb ik de nadruk naar ik meen wel vooral op de praktische kant gelegd. Want wanneer u weet dat deze invloeden bestaan en verder iets hebt gehoord over alles wat je er mee kunt doen en wat je ertegen kunt doen, zal het u kunnen helpen om zo nu en dan wat gemakkelijker te leven. Daarnaast heb ik u naar ik meen duidelijk gemaakt dat alles wat wij Scheingestalt of projectie noemen, alleen daar kan bestaan en reageren waar een harmonie bestaat. Anders gezegd: Zo er al een duivel is, zo is hij een projectie van zeer vele mensen in de astrale wereld tot vorm geworden. Want er zijn heel wat mensen die een wezen nodig hebben waaraan zij hun eigen zwakheden en fouten kunnen wijten. En hoe meer je aan een dergelijk wezen gelooft hoe meer je ook aan de invloed daarvan onderworpen zult zijn. Wanneer je die kracht verwerpt, kan de projectie u niet beroeren en zullen vele daaruit voortgekomen zogenaamd demonische aspecten aan u voorbijgaan.

Ik hoop dat u daarover zult nadenken en u zult realiseren dat, niet elke uit de astrale wereld komende en zich materialiserende gestalte, echt hoeft te zijn. Indien u zich dit realiseert, zult u sterker op eigen innerlijk dan op uiterlijkheden afgaan en zo bereiken dat u in de plaats van een aanvaarden van door anderen geschapen schijn, in uzelf bewust gaat leven. Dan wordt u een wezen dat, grijpende naar een werkelijkheid van hogere orde, zich niet meer hoeft te storen aan de gekweekte illusies die anderen vanuit de astrale sfeer zo vaak aanhangen en misleiden.

Ik dank u voor uw aandacht.

Goedenavond.

## DE REDEN VAN ONZE INCARNATIE

Goedenavond samen.

Ik moet u geloof ik vragen waarover wij gaan spreken.

Reactie: Kunnen wij de ware reden van onze incarnatie kennen, zodat wij daarmee iets kunnen doen?

Antwoord: Dat kan ik wel, ofschoon iemand die weet waarom hij geïncarneerd is en met welk doel, gemeenlijk al zover is dat hij niet meer hoeft te incarneren.

Als een mens incarneert, dat wil zeggen een geest in een mens incarneert, dan is dat steeds iemand die een tijdje de achterbuurt in gaat, om het ware leven te leren kennen. Waarom hij dit doet? Meestal omdat hij niet meer tevreden is met wat hij heeft, geen kans ziet om meer te krijgen en zo probeert het een tijdlang met minder te doen om zo het gevoel te krijgen dat hij meer is en meer heeft. En als u op aarde bent, dan is de reden van uw incarnatie praktisch altijd dat u het in de geest niet meer kon harden met hetgeen u daar had.

Wanneer u even nadenkt, kunt u dit naar ik meen toch wel begrijpen. Dat weet u heus wel ergens. Maar er zijn natuurlijk mensen die alle redenen en mogelijke oorzaken mooi gespecificeerd willen zien. Dat zijn mensen die proberen het leven met speciën te meten en alles willen verdelen in vakjes, opdat zij van het geheel minder last zullen hebben.

Wat kan voor mij nu toch de reden zijn? Ik heb ik dit leven kennelijk vele klappen gekregen, omdat ik in een vroeger leven te hard van mij afgeslagen heb. Wat natuurlijk niet waar hoeft te zijn, maar voor die mensen veelal een troost is. Zij moeten alles maar aanvaarden, zo denken zij, opdat oude rekeningen vereffend worden en zij voortaan alleen nog maar geluk zullen kennen. Toch dient u, indien u alles waar wilt maken waarvoor u nu op aarde bent, niet bepaald teruggrijpen naar het verleden of zelfs naar vorige levens. Dan moet u kijken naar wat u nu alles zou kunnen doen of weet te moeten doen en toch liever niet doet. Want daar ligt meestal de werkelijke reden van een nieuwe incarnatie. Die komt voort uit het feit dat u niet in staat was uw mogelijkheden op een voor uzelf verantwoorde wijze volledig te gebruiken.

Als u wilt weten wat u in het verleden bent geweest, och, dan zal daartoe wel een weg te vinden zijn. Dan komt u mogelijk tot de conclusie dat alles samenhangt en zegt bijvoorbeeld: Ik ben in een vroeger leven pastoor geweest en ik ging te veel met de dienstmeid om, zodat ik nu een meisje wordt en zelf al die moeilijkheden moet verwerken of zoiets. Of men redeneert: Ik ben vroeger vast een koning geweest die zich nooit heeft afgevraagd wat het betekent steeds maar de bevelen van anderen op te volgen. Daarom ben ik nu in dit leven met een afstammelinge van Xantippe getrouwd .... Dat zou wel waar kunnen zijn. Maar is het zo waarschijnlijk? Neen. Weest nu eens eerlijk ....

Reactie: Dat is moeilijk.

Antwoord: Ja. Dat is zeker moeilijk, Weet u, de meeste mensen durven zelfs tegen zichzelf niet geheel eerlijk te zijn uit angst dat zij dan een hekel aan zichzelf zouden krijgen. En toch: wanneer je volkomen eerlijk bent tegenover jezelf, hoe moeilijk dit dan ook is, zo weet je wel degelijk waar je tekorten zitten. Iemand die op aarde geïncarneerd is, is eigenlijk een bosje onzekerheden, bij elkaar gebonden met een koord dat is gemaakt uit een klein beetje verstand en veel gevoelens. Weet je wat je onzekerheden zijn en weet je ook wat je als zekerheid probeert te vinden, dan heb je al in de gaten wat je doet en wat je bent. Want je zoekt dan toch altijd iets te vinden waardoor je ook meer bewust van jezelf kunt zijn waardoor je dus later met de sferen en de kosmos een beter en meer echt contact kunt hebben. Sommige mensen die ik bezie, doen mij denken aan een bos dode takken waar iemand voor de aardigheid een enkel blaadje groen in heeft geprikt. Dat zijn mensen die al hun gedachten als het ware hebben laten sterven.

Want als je geïncarneerd wordt op aarde, word je geconfronteerd met voortdurende verandering. Dat is meestal de belangrijkste reden voor de incarnatie: de verandering leren beseffen. Maar die mensen hebben dan geheel geen lust om te veranderen. Zij wensen eerder dat alle anderen zullen veranderen, tot zij op hen gelijken. Dan kunnen zij tenminste zeggen: Hallo, lelijk, lelijk... Elke gedachte, elk geloof, elk denken dat niet leeft, is gewoon een stuk dood hout. Wanneer je beweert in jezelf esoterisch iets te beseffen en je doet er niets mee, is ook dat brandhout, dood hout. Het enige groene blad dat je in zo een bundel van verstilde menselijke geloofswaarden en denkbeelden dan vindt, is over het algemeen het gevoel dat zij zelf iets belangrijks zijn.

Want dat denkbeeld verandert nog wel eens. Maar soms sterft zelfs dit. Dan heb je te maken met levende mummies, voor wie een incarnatie niets meer betekent, omdat zij niet leven, maar slechts voortdurend dezelfde gedachten uitbraken, steeds weer dezelfde daden stellen en zich nooit afvragen, wie of wat zij werkelijk zijn.

Indien ik u goed begrepen heb, komt uw onderwerp neer op de vraag: hoe kom ik iets te weten over mijn vroegere incarnaties, zodat ik daar nu iets mee kan doen. Wel: hoe meer u nu weet van uw vorige incarnaties hoe minder u gemeenlijk met de huidige incarnatie doet. Daarom is het vaak beter het maar niet te weten. Ik heb vele van die gevallen gevolgd. Soms erg vervelend, maar voor ervaring en lering heb je soms zelfs dat over. Zo heb ik iemand meegemaakt die beweerde reeds de volgende incarnaties achter zich te hebben: Leerling van een monnik of priester in een betrekkelijk ver verleden. Daarna: koningin. Daarna wederom wijsgeer en priester. De man hield zien sterk bezig met deze incarnaties en weet u wat het resultaat was? Een mens die niet leefde met de problemen die hij nu kende, maar voortdurend probeerde wijsgerig verwijfd met priesterlijk gebaar door het leven heen te dalven, zo alle fouten makende die hij zelf had kunnen vermijden en vele ervaringen afwijzende die voor hem in dit leven zowel als voor het daaropvolgende geestelijke bestaan zeer belangrijk zouden zijn geweest.

U moet mij dus niet kwalijk nemen dat ik niet zo veel ervoor voel om u nu even te vertellen hoe u vroegere incarnaties in uzelf terug kunt vinden. In uw plaats zou ik eerder blij zijn dat ik dergelijke herinneringen en alle vooroordelen die zij plegen te wekken, kwijt was. Vandaag is altijd weer het ogenblik waarop je denkt en waarin je leeft. Vandaag moet anders zijn dan gisteren en morgen zal weer anders zijn. Er bestaat geen maatstaf voor die dingen. Je kunt niet stellen: zo verloopt de grafiek van de bewustwording: een voortdurend stijgende lijn met toenemend moreel bewustzijn, intenser geloof en getrouwer wetmatigheid. Je kunt alleen zeggen: vandaag leef ik dit, morgen leef ik dat. Het gaat niet om de ontwikkeling van een bepaalde eigenschap of kwaliteit bij dit leven. Was het maar zo, dan was het bestaan veel gemakkelijker. Het gaat om het vinden van een afronding, een evenwichtigheid van je persoonlijkheid. Het gaat er om elke dag opnieuw de dag met nieuwe begrippen, daden, benaderingen van het leven te kunnen besluiten.

U kunt dit leven niet beter leven wanneer u weet wat u in vorige incarnaties stoffelijk geweest bent. U kunt alleen sneller en bewuster leven, wanneer u steeds weer beseft wat vandaag uw wereld is wat u vandaag als mens in eigen ogen geweest bent en wat u morgen zou willen zijn.

Dat zijn de enige dingen die voor een bereiken van werkelijke betekenis zijn. Ik weet wel dat ik de zaak volgens meerderen onder u te eenvoudig schijn aan te pakken. Maar het gaat met het leven vaak als met een toespraak: Wanneer een spreker u voortdurend met anekdotes weet bezig te houden, dan consumeert u het geheel en vraagt u om meer. Wanneer een spreker vele dingen zegt waar u niets van begrijpt, luistert u slaperig toe, om daarna uit te roepen hoe perfect dit alles toch uw eigen gedachten heeft uitgedrukt. En is er een spreker die op eentonige wijze steeds maar weer hetzelfde verhaalt, zo ergert het u, wanneer hij u met wat afwijkende stem dankt voor uw aandacht, want daardoor schrikt u wakker. En als het te eenvoudig is, zodat u alles geheel begrijpt, vindt u er niets aan, omdat je het met dergelijke vanzelfsprekende dingen niet eens kunt zijn op een wijze die de achting van anderen afdwingt.

Zo is het nu met het leven ook: Wanneer je in één enkele sleur leeft van begin tot einde en de dood komt, ben je zeer verstoord, want nu moet je wakker worden en je realiseren dat je in zelfvoldaanheid een geheel leven verslapen hebt. Anderen zoeken hun gehele leven ingewikkelde esoterische of andere theorieën te leren kennen, zich wetenschap te verwerven waardoor zij de gehele aarde en al haar krachten menen te kunnen determineren. Wanneer deze mensen heengaan, verwachten zij dat de wereld hun heengaan zal betreuren - wat zelden gebeurt. Dan roepen zij in de sferen: kijk naar mij, mijn leven is zo ingewikkeld goed geweest. Maar zij vinden geen werkelijk contact, hun kennis schijnt tot niets te dienen in de werelden van de geest, dus keren zij zo snel mogelijk tot het stoffelijke leven terug. Dan heb je de mensen die door anderen vaak verkeerdelijk als vlinders worden beschouwd, omdat zij zich niet zo hard bezighouden met

de wensen van anderen en de tradities van het verleden. Schijnbaar kennen zij ook niet die diepe zorgen en dat diepe leed waaronder anderen naar hun zeggen jarenlang gebukt gaan. Vandaag verdriet, morgen vreugde; zoals de dag komt, leef je ze, schijnen zij te denken. Toch zijn zij de rijksten: Hun leven is opgebouwd uit voortdurende eenvoudige anekdotes, maar hun leven is als een sprekend betoog van de eeuwigheid, uitgedrukt in kleine plastische beelden. Wanneer dergelijke mensen sterven, zo heten zij de dood vaak welkom als een nieuwe ervaring, als de mogelijkheid om zelfs nu nog tenminste iets nieuws te beleven. Voor hen is de dood het glorieuze eindzinnetje van een redevoering over de zin van het bestaan. Dit begrijpende gaan zij verder in de sferen, en als zij nog eens incarneren dan is de oorzaak daarvan waarschijnlijk hun behoefte nog eens duchtig met de mensen te kunnen lachen.

De mensen met hun zoeken naar esoterische geheimen, de verklaringen, de gebruiksaanwijzingen voor het juiste leven, zou ik willen vragen of men nu werkelijk meent dat de gebruiksaanwijzing van het leven nog niet in hen afgedrukt staat. Want alles wat u geleerd hebt, alles wat u geweest bent, ligt in u vast. Dat bepaalt wat u vandaag bewust kunt doen wat u beleeft. Daarom stel ik dat het beter is je niet af te vragen hoe dat alles nu wel komt, maar eenvoudig alle middelen te gebruiken waarover je kunt beschikken om ervoor te zorgen dat je er goed doorheen rolt. Want dan kom je tenminste verder.

Hiermede heb ik u wel duidelijk gemaakt dat ik het niet eens ben met de stelling die in het gestelde onderwerp verborgen lag: het denkbeeld dat het jammer is, wanneer wij ons verleden en vroegere incarnaties niet kennen, omdat wij met deze kennis beter zouden kunnen leven. Want mijn ervaring is dat je, naarmate je meer weet omtrent je verleden, je ook meer illusies koestert ten aanzien van de toekomst, zodat je onlogischer en in feite ook minder bewust in het heden leeft. Zo beroof je je volgens mij van de mogelijkheid, elke dag weer, zonder stuipen of pijnen, te leven en geestelijk te groeien tot een evenwichtige persoonlijkheid die niet steeds weer verdoold geraakt in kleinigheden, maar het geheel steeds beter leert kennen.

Ik dank u voor uw aandacht.

d.d. 23 maart 1973